

Arrest

nr. 270 570 van 28 maart 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. BERKMOES
Amerstraat 121
3200 AARSCHOT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 5 januari 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 29 december 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 4 maart 2022.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij heeft de Nigeriaanse nationaliteit.

Op 1 december 2018 kreeg de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 29 december 2021 werd een proces-verbaal opgemaakt ten laste van de verzoekende partij wegens slagen en verwondingen (PV AN.43.LB.(...)/2021 van de politiezone van Antwerpen).

Op 29 december 2021 nam de gemachtigde een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Dit is thans de bestreden beslissing en deze is als volgt gemotiveerd:

“(…)

Betrokkene werd gehoord door de politie van Antwerpen op 29/12/2021 en in deze beslissing werd rekening gehouden met haar verklaringen.

*Bevel om het grondgebied te verlaten
Aan de Mevrouw, die verklaart te heten:
naam: M.
voornaam: F.
geboortedatum: 10.10.1989
geboorteplaats: Benin City
nationaliteit: Nigeria*

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

■ 1° *wanneer zij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten; De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van haar arrestatie.*

■ 3° *wanneer zij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden; Een proces-verbaal werd opgemaakt te haren laste wegens slagen en verwondingen. (PV AN.43.LB.(...)/2021 van de politiezone van Antwerpen.)*

Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

■ *Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.*

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 23/12/2021 in België te verblijven maar kan dit niet aantonen. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene kreeg op 1/12/2018 reeds beslissing om het grondgebied te verlaten dat haar betekend werd op 01/12/2018. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

■ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde.

Een proces-verbaal werd opgemaakt te haren laste wegens slagen en verwondingen. (PV AN.43.LB.(...)/2021 van de politiezone van Antwerpen.)
Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 23/12/2021 in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene kreeg op 1/12/2018 reeds een beslissing om het grondgebied te verlaten dat haar betekend werd op 01/12/2018.

Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing..

Een proces-verbaal werd opgemaakt te haren laste wegens slagen en verwondingen. (PV AN.43.LB.(...)/2021 van de politiezone van Antwerpen.)

Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene geeft geen reden op waarom zij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland.

Betrokkene verklaart dat zij niet ziek is.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden aangezien haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Betrokkene beweert sinds 23/12/2021 in België te verblijven maar kan dit niet aantonen. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden. Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene kreeg op 1/12/2018 reeds beslissing om het grondgebied te verlaten dat haar betekend werd op 01/12/2018. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat zij de administratieve beslissing die genomen wordt te haren laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat zij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

*Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op moment van haar arrestatie is het noodzakelijk haar ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van haar nationale overheden.
(...)"*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van artikel 7 alinea 1, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 74/14, §3, 3°, van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 8, 62, en 74/11, §1, 2°, van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij licht haar eerste en tweede middel als volgt toe:

"Verweerster motiveert kwestieuze beslissing als volgt :

...

Een proces-verbaal werd opgemaakt te haren laste wegens slagen en verwondingen (PV AN.43.LB. 139658/2021) van de politiezone van Antwerpen.

Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Verweerster gaat er zomaar van uit dat verzoekster schuldig zou zijn aan slagen en verwondingen.

Verweerster schendt artikel 6.2 EVRM dat het vermoeden van onschuld waarborgt. Verzoekster is immers nog NIET veroordeeld voor dit beweerde feit. Hoe kan verweerster dan dienstig stellen dat zij een gevaar voor de openbare orde betekent?

Zolang verzoekster niet ten gronde is veroordeeld voor de beweerde feiten en zolang zij haar rechten niet heeft uitgeput kan kwestieus bevel niet ten uitvoer worden gelegd. Verzoekster wordt trouwens ook niet vervolgd voor de beweerde feiten.

*Het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel is hier duidelijk geschonden.
De genomen maatregel is dan ook omwille van deze reden niet proportioneel.*

Kwestieus bevel dient vernietigd te worden wegens schending van artikel 6 EVRM, schending zorgvuldigheidsbeginsel / redelijkheidsbeginsel; schending artikel 7 alinea 1, 3° en artikel 74/14§3, 3°Vw..

Tweede middel

Schending van de motiveringsplicht voortvloeiende uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 8, 62, 74/11 §1, 2° van de Vreemdelingenwet.

Verweerster stelt als motivering:

Een proces-verbaal werd opgemaakt te haren laste wegens slagen en verwondingen (PV AN.43.LB. 139658/2021) van de politiezone van Antwerpen.

Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Verzoekster kan uit deze motivering niet afleiden waarom de feiten een gewelddadig karakter zouden vertonen.

De motivering is gebrekkig, reden waarom kwestieus bevel dient vernietigd te worden.”

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansredenen van deze uitdrukkelijk motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan, of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

Waar de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing inhoudelijk betwist, voert zij eigenlijk de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet op als rechter

in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

De verzoekende partij voert de schending aan van de artikelen 74/11, § 1, 2° en 74/14, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet, maar legt op geen enkele concrete wijze uit waarom zij van oordeel is dat de bestreden beslissing deze bepalingen zou schenden. Dit onderdeel van het eerste en tweede middel is dan ook niet-ontvankelijk.

Artikel 8 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Het bevel om het grondgebied te verlaten of de beslissing tot terugleiding naar de grens vermeldt de bepaling van artikel 7 die werd toegepast.”

Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat deze wel degelijk de relevante bepalingen van artikel 7 van de Vreemdelingenwet bevat op grond waarvan zij werd genomen. Het bevel om het grondgebied te verlaten vermeldt immers expliciet dat het aan de verzoekende partij werd afgegeven op grond van artikel 7, alinea 1, 1° en 3°, van de Vreemdelingenwet en in feite dus op grond van twee determinerende motieven, namelijk:

“Artikel 7, alinea 1:

■ 1° *wanneer zij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten; De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van haar arrestatie.*

■ 3° *wanneer zij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden; Een proces-verbaal werd opgemaakt te haren laste wegens slagen en verwondingen. (PV AN.43.LB.(...)/2021 van de politiezone van Antwerpen.)*

Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.”

Artikel 7, alinea 1, 1° en 3°, van de Vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1°, 2°, 5°, 9°, 11° of 12° bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen :

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

(...)

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden; (...)”

De twee bovenvermelde motieven van de bestreden beslissing zijn determinerend, in die zin dat ze elk op zichzelf volstaan om de bestreden beslissing te kunnen dragen. De Raad kan enkel vaststellen dat de verzoekende partij het eerste determinerende motief, dat stelt dat de verzoekende partij *“niet in het bezit (is) van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van haar arrestatie”* niet betwist. Dit motief blijft dan ook overeind en volstaat op zich om de bestreden beslissing te kunnen dragen.

Los van deze vaststelling voert de verzoekende partij tegen het tweede determinerende motief van de bestreden beslissing aan dat de verwerende partij er volgens haar zomaar van uit gaat dat zij schuldig zou zijn aan slagen en verwondingen en dat daarmee het vermoeden van onschuld zou geschonden zijn omdat zij nog niet veroordeeld werd voor de slagen en verwondingen.

De verzoekende partij betwist niet dat zij werd gehoord door de politie van Antwerpen op 29 december 2021, noch dat een proces-verbaal werd opgemaakt te haren laste wegens slagen en verwondingen (PV AN.43.LB.(...)/2021 van de politiezone van Antwerpen). Waar zij stelt dat het volgens haar niet volstaat te verwijzen naar een proces-verbaal nu zij nog niet werd veroordeeld of zelfs werd vervolgd, wijst de Raad erop dat dit gegeven de gemachtigde niet verhindert om op verblijfsrechtelijk vlak maatregelen te nemen op basis van de feiten, vastgesteld in het in de bestreden akte vermelde proces-verbaal. Het (strafrechtelijk) vermoeden van onschuld belet geenszins dat de gemachtigde op grond van een eigen onderzoek een standpunt inneemt met betrekking tot feiten die nog niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid (RvS 28 juni 2004, nr. 133.173; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388). De verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat de verwerende partij oordeelde dat *“Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.”*

Waar de verzoekende partij ten slotte stelt dat zij uit de motivering niet kan afleiden waarom de feiten een gewelddadig karakter zouden vertonen, merkt de Raad op dat het misdrijf van slagen en verwondingen per definitie een misdrijf op de fysieke integriteit van anderen betreft en dus een gewelddadig karakter vertoont. De verzoekende partij maakt het tegendeel niet aannemelijk.

De verzoekende partij betwist de overige motieven van de bestreden beslissing niet, en zij blijven dan ook overeind.

Uit voorgaande bespreking is gebleken dat de verzoekende partij de schending van de door haar opgeworpen bepalingen en beginselen niet aannemelijk heeft gemaakt, noch heeft zij aannemelijk gemaakt dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze werd genomen.

Het eerste en tweede middel zijn, voor zover ontvankelijk, niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU